

ประสิทธิผลการบริหารจัดการงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ *The Effectiveness of Administration and Management Based on the Roles of Kalasin Provincial Administrative Organization*

ธนกร เชื้อจำรูญ*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิผลการบริหารจัดการงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ และ 3) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคการบริหารจัดการงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 162 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารจัดการงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ และปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้ค่าสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลการบริหารจัดการงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด มีระดับประสิทธิผลการบริหารจัดการงานตามบทบาทหน้าที่ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการงานตามบทบาทหน้าที่ ได้แก่ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ แรงจูงใจ และการพัฒนาองค์กร ส่วนปัญหาและอุปสรรคการบริหารจัดการงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พบว่า ข้าราชการท้องถิ่น มีจำนวนไม่เพียงพอกับปริมาณงาน งบประมาณไม่เพียงพอ และการจัดสรรงบประมาณไม่ครอบคลุมภารกิจที่รับผิดชอบทุกด้าน

ABSTRACT

This research aimed to investigate 1) the effectiveness of administration and management based on the roles of Kalasin Provincial Administrative Organization 2) factors affecting administration and management based on the roles of Kalasin Provincial Administrative Organization and 3) problems and obstacles concerning administration and management based on the roles of Kalasin Provincial Administrative Organization. The subjects of this study were 162 local officials of Kalasin Provincial Administrative Organization. The research instruments included questionnaire on the effectiveness and factors affecting administration and management based on the roles of Kalasin Provincial Administrative Organization. Percentage means and standard deviation were used for quantitative data analysis.

The findings revealed the effectiveness of administration and management based on the roles of Kalasin Provincial Administrative Organization in overall was at a moderate level. Factors affecting its administration and management were human resource development, motivation and organizational development. In terms of problems and obstacles in administration and management, the findings showed the numbers of local officials were inadequate comparing to their works, the budget was not sufficient and budget allocation didn't cover all required works.

คำสำคัญ : ประสิทธิผลการบริหารจัดการ, องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์, บทบาทหน้าที่
Keywords : Effectiveness of administration and management,
Kalasin Provincial Administrative Organization,
Role

* หัวหน้าฝ่ายบริหารการศึกษาศึกษา กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ได้วางหลักเกณฑ์สำหรับใช้ในการปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีสาระสำคัญเป็นการกระจายอำนาจเพื่อให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและมีอิสระในการดำเนินงานบทบาทหน้าที่ที่ถือว่าเป็น “หลักสำคัญ” ในการกระจายอำนาจ คือ มาตรา 78 ซึ่งปรากฏอยู่ในหมวด 5 แผนนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ โดยมีใจความสำคัญ คือ “มาตรา 78 รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเอง และตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น” บทบัญญัติดังกล่าว ถูกกำหนดให้เป็นแนวทางที่รัฐจะดำเนินการกระจายอำนาจการปกครอง ไปสู่ท้องถิ่นเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการปกครองหรือดูแลท้องถิ่นของตนเองได้มากขึ้น นั้นทว่า บรมานันท์ (2552 : 89) และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 281-290 ที่บัญญัติว่า รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและด้านอื่น ๆ อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น และองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นทั้งหลายย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครองการบริหารงานบุคคล การเงินการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะและทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนองตอบความต้องการของประชาชนมากขึ้น

องค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหนึ่ง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 78 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 281-290 ดังนั้นในปี พ.ศ. 2540 จึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยกำหนดให้การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบองค์การบริหารส่วนจังหวัดในปัจจุบัน มีฐานะเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นและเป็นนิติบุคคล แยกออกจากการบริหารราชการส่วนภูมิภาค โดยมีเขตพื้นที่รับผิดชอบ ได้แก่ เขตจังหวัดหรือบริเวณเนื้อที่อำเภอเขตจังหวัดทั้งหมด ไม่จำกัดว่าจะอยู่ในเขตการปกครองท้องถิ่น เช่น เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 และแก้ไขเพิ่มเติม (ถึงฉบับที่ 4) พ.ศ. 2552 กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามมาตรา 45 คือ

- 1) ตรวจข้อบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย
- 2) จัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
- 3) สนับสนุนสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
- 4) ประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น
- 5) แบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่สภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น
- 6) อำนาจหน้าที่ของจังหวัดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 เฉพาะภายในเขตสภาตำบล
- 7) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (7 ทวิ) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- 8) จัดทำกิจการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- 9) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และมาตรา 45/1 การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยการนั้น และหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนจังหวัดจึงมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น เขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้แก่ เขตจังหวัด และมีบทบัญญัติคือ มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่น ซึ่งมาจากการเลือกตั้งของประชาชน มีรายได้และงบประมาณเป็นของตนเอง รวมทั้งมีอิสระในการบริหารงานภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย (ประทีน อุณธา, 2551 : 2)

จากการที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดถูกจัดตั้งขึ้นมาแล้ว 19 ปี พบว่าสิ่งที่ประสบความสำเร็จในการบริหารจัดการและมีทั้งบริหารจัดการล้มเหลว รวมทั้งการบริหารจัดการยังอยู่กับที่ไม่มีการพัฒนาเท่าที่ควรซึ่ง อนุจิตร ชินสาร (2557 : 3) กล่าวว่า บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน มีการกิจเพิ่มขึ้นหลากหลายด้าน ด้วยภารกิจที่เพิ่มขึ้นจึงส่งผลให้เกิดปัญหาในการบริหารจัดการที่มีข้อจำกัด และมีอุปสรรคที่เป็นปัญหาต่อการพัฒนาและกระบวนการในการแก้ปัญหาให้กับประชาชนยังไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งอาจจะเกิดจากกระบวนการบริหารงานภายในองค์กรเอง ไม่อาจจะเป็นการขาดระบบงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล หรือความไม่ชัดเจนของบทบาทหน้าที่รับผิดชอบของข้าราชการท้องถิ่น ข้าราชการท้องถิ่น

ขาดความตั้งใจและความกระตือรือร้นในการทำงาน ขาดการวางแผนงานและติดตามความคืบหน้าในการปฏิบัติงาน ไม่มีเทคนิคในการบริหารและการทำงาน ผู้บริหารขาดวิสัยทัศน์ยึดติดทางการเมืองมากกว่าการมุ่งพัฒนา ขาดจิตสาธารณะและบ่อยครั้งที่มีความปัญหาจากการขาดการประสานงานภายใน หรือเกิดจากการขาดการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกันภายในหน่วยงาน และขาดการตรวจสอบติดตามผลสำเร็จ ของการปฏิบัติงานที่เกิดจากการมีส่วนร่วม ซึ่งการบริหารเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา และการแก้ปัญหาให้กับประชาชน ซึ่งการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันมีความซับซ้อนมากกว่าในอดีต อันเกิดจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอก เช่น ข้อจำกัดในเรื่องคุณภาพของการบริการ ปัญหาความโปร่งใสในการทำงาน ความรวดเร็วในการบริหาร ความต้องการของผู้ใช้บริการที่หลากหลาย การที่ประชาชนไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมกำหนดนโยบายตามแผนงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวางแผนไว้ รวมทั้งขาดการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ด้วยผลจากการกระจายอำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ไม่มีความพร้อมเกิดปัญหาในการบริหารงาน ตามภารกิจและส่งผลกระทบต่อประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับพงษ์ศักดิ์ ตั้งวานิชกพงษ์ (2546 : 75-76) ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พบว่าปัญหาอุปสรรคด้านการใช้อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยละ 80 ของผู้ให้ข้อมูลเห็นว่ามีความเหมาะสมถูกต้องตามระเบียบ แต่ขาดการประสานงานระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับสภาตำบล เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล แนวทางที่จะเหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากร คือ จะต้องเพิ่มการประชาสัมพันธ์และการประสานงานอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ด้านบุคลากร ร้อยละ 70 ของผู้ให้ข้อมูลเห็นว่า การปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรมีความรู้ความสามารถและปฏิบัติหน้าที่ดี แต่ขาดการประสานงานที่ดี โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกล แนวทางที่เหมาะสมที่ควรปฏิบัติ คือ ควรมีการประสานงานเพื่อสร้างความเข้าใจระหว่างกันภายในบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ด้านการประสานงาน ผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 50 เห็นว่าการประสานงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกับสภาตำบล และหน่วยงานราชการอื่น ๆ โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกลมีน้อย ทำให้การบริหารงานด้านหน้าที่และงบประมาณเป็นไปอย่างล่าช้า แนวทางที่เหมาะสมควรดำเนินการประสานงานอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอควบคู่กันไปกับการสร้างความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ระหว่างกัน และด้านงบประมาณ ผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 80 เห็นว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น มีการดำเนินเป็นไปตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ แต่การจัดสรรงบประมาณและการกระจายงบประมาณสู่ท้องถิ่นยังไม่เพียงพอ แนวทางที่เหมาะสมในการปฏิบัติของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น คือ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดหางบประมาณและควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ดังนั้นการบริหารงานตามภารกิจที่มากขึ้นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ภารกิจในการให้บริการประชาชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จะเห็นได้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความพยายามที่จะต้องแสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนให้ได้ ถึงแม้ว่าการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีข้อจำกัดในหลาย ๆ ด้านก็ตาม ภายใต้การบริหารที่ประสบผลสำเร็จภายใต้ข้อจำกัดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งความสำเร็จที่เกิดขึ้น ได้สร้างความพึงพอใจให้กับประชาชนนั้น มีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย อาทิเช่น เกิดจากคณะผู้บริหารขององค์กรที่ใส่ใจปัญหาของประชาชน ดำเนินการสร้างการมีส่วนร่วมกับประชาชนอย่างแท้จริง เพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาาร่วมกันอย่างบูรณาการ ประชาชนในท้องถิ่นมีการตื่นตัวในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ เกิดการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ อีกทั้งประกอบกับการบริหารองค์การดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล ภายใต้ข้อจำกัดทางทรัพยากร การจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยุคใหม่ เป็นการบริหารภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด และต้องปฏิบัติหน้าที่ที่เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและเป็นสิ่งที่ท้าทายสำหรับผู้บริหาร (อรรถัย กักพล, 2547 : 11)

การบริหารจัดการงานตามบทบาทหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ คือ ดูแลและรับผิดชอบให้บริการประชาชนในพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ให้อยู่ดีมีสุข ตลอดจนการบริหารจัดการตามนโยบายของส่วนกลาง เพื่อพัฒนาความเจริญเสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริการประชาชนให้เกิดความพึงพอใจภายใต้กรอบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance : GG) ตามภารกิจหลัก คือ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น การเกษตร การสาธารณสุขพื้นฐาน ตลอดจนการแก้ไขปัญหาเร่งด่วนในภัยธรรมชาติต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในจังหวัด จากสภาพการณ์ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาประสิทธิภาพการบริหารจัดการงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา มีประสิทธิภาพสนองตอบต่อภารกิจหน้าที่หลัก ที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด

และในความสำเร็จหรือล้มเหลวนั้น มีปัจจัยอะไรบ้างที่เป็นผลกระทบ รวมทั้งต้องการศึกษาถึงสภาพปัญหาการบริหารจัดการงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ทั้งนี้เพื่อเสนอแนะผลที่ได้ให้กับคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาการบริหารจัดการงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการบริหารจัดการงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์
3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคการบริหารจัดการงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

วิธีการดำเนินงานวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 278 คน
- 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 162 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยการเปิดตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 : 608) ซึ่งจำแนกได้ดังนี้
 - 1.2.1 นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 1 คน
 - 1.2.2 รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 2 คน
 - 1.2.3 ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 1 คน
 - 1.2.4 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 30 คน
 - 1.2.5 หัวหน้าส่วนราชการในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 9 คน
 - 1.2.6 ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 12 คน
 - 1.2.7 ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดและลูกจ้าง จำนวน 107 คน

2. เครื่องมือที่ใช้การวิจัย

- 2.1 ลักษณะเครื่องมือ
เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม เรื่อง ประสิทธิผลการบริหารจัดการงานตามบทบาทหน้าที่ จำนวน 4 ตอน
 - ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารจัดการงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 40 ข้อ
 - ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 14 ข้อ
 - ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาของการบริหารจัดการงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ และข้อเสนอแนะ เป็นแบบปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ
- 2.2 วิธีสร้างเครื่องมือ
 - 2.2.1.1 ศึกษาทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามของบุญชม ศรีสะอาด (2545 : 100-101) แล้วกำหนดโครงสร้างแบบสอบถาม
 - 2.2.1.2 ขอคำปรึกษาแนะนำ จากผู้เชี่ยวชาญการวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบแบบสอบถามเรื่อง ประสิทธิภาพการบริหารจัดการงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

2.2.1.3 สร้างแบบสอบถามตามโครงสร้างที่กำหนด ตามวิธีของ ลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 164-165)

1) ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารจัดการงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

5 หมายถึง มีประสิทธิผลมากที่สุด

4 หมายถึง มีประสิทธิผลมาก

3 หมายถึง มีประสิทธิผลปานกลาง

2 หมายถึง มีประสิทธิผลน้อย

1 หมายถึง มีประสิทธิผลน้อยที่สุด

เกณฑ์ที่กำหนดเพื่อใช้ในการแปลความหมายทั้งรายข้อ รายด้านและโดยรวม โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของบุญชม ศรีสะอาด (2545 : 164-165) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง ระดับประสิทธิผลมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ระดับประสิทธิผลมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ระดับประสิทธิผลปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ระดับประสิทธิผลน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ระดับประสิทธิผลน้อยที่สุด

2) ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

5 หมายถึง มีการปฏิบัติมากที่สุด

4 หมายถึง มีการปฏิบัติมาก

3 หมายถึง มีการปฏิบัติปานกลาง

2 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อย

1 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อยที่สุด

เกณฑ์ที่กำหนดเพื่อใช้ในการแปลความหมายทั้งรายข้อ รายด้านและโดยรวม โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของบุญชม ศรีสะอาด (2545 : 164-165) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง ระดับปฏิบัติมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ระดับปฏิบัติมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ระดับปฏิบัติปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ระดับปฏิบัติน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ระดับปฏิบัติน้อยที่สุด

2.2.1.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญการวิจัย จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือให้สอดคล้องกับประสิทธิภาพการบริหารจัดการงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ และปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการงาน ตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย

1) รศ.ดร.เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
วุฒิการศึกษา รป.ด. ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา

2) ดร.สัมพันธ์ คำผุย ตำแหน่ง ศึกษาพิเศษชำนาญการพิเศษวุฒิการศึกษา รป.ด. การวิจัย
ทางการศึกษา

3) ดร.ฐิตารีย์ วิสัยเลิศ ตำแหน่ง ศึกษาพิเศษชำนาญการพิเศษวุฒิการศึกษา ค.ด. การบริหารจัดการ
การศึกษา

2.2.1.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม ประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา และนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

(Index of Item Objective Congruence : IOC) เลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยกำหนดใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นตรงกับจุดประสงค์ของเนื้อหา
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นตรงกับจุดประสงค์ของเนื้อหา
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่ตรงกับจุดประสงค์ของเนื้อหา

จากนั้นนำผลไปวิเคราะห์หาความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน พบว่าค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามมีค่าตั้งแต่ 0.60–1.00 ถือว่าใช้ได้

2.2.1.6 การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ไปทดลองกับผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และนำข้อมูลที่ได้นำมาคำนวณหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (α - Coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 96) โดยเก็บข้อมูล 30 ชุด ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

2.2.1.7 ปรับปรุงแก้ไขแบบบันทึกตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์นำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การศึกษาประสิทธิภาพการบริหารจัดการ งานตามบทบาทหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ เก็บข้อมูลเดือนมิถุนายน 2559

3.2 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการ งานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ เก็บข้อมูลเดือนกรกฎาคม 2559

3.3 สภาพปัญหาของการบริหารจัดการ งานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ และข้อเสนอแนะ เก็บข้อมูลเดือนสิงหาคม 2559

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาครบ จำนวน 162 ฉบับ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

- 4.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืน และตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถาม
- 4.2 นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ในการตอบมาใส่รหัส และตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
- 4.3 ข้อมูลที่ได้จากแบบตรวจสอบรายการ วิเคราะห์โดยการหาความถี่และร้อยละ
- 4.4 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และ

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของกลุ่มตัวอย่าง

4.5 จัดลำดับความสำคัญของข้อมูลตามหมวดหมู่ ตามขอบเขตของข้อมูลตามกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

สรุปผล

การวิจัย เรื่องประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ จากการวิจัยพบว่า พนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ส่วนใหญ่มีระดับประสิทธิภาพการบริหารงานในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีระดับประสิทธิภาพปานกลาง 6 ด้าน ระดับสูง 3 ด้าน ระดับต่ำ 1 ด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยดังนี้ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก และเยาวชนและผู้สูงอายุ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ส่วนด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์หลายตัวแปรระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง ด้วยการนำตัวแปรทั้งหมดเข้าไปในสมการพร้อมกัน (Enter Method) พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ แรงจูงใจ และการพัฒนาองค์กร

และเครือข่าย เมื่อพิจารณาจากค่าความสัมพันธ์ พบว่าการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ แรงจูงใจ และการพัฒนาองค์กรและเครือข่าย มีอิทธิพลในเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัยดังกล่าว สามารถร่วมกันอธิบายความผันแปรของประสิทธิผลการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้ง 3 ข้อ

3. ปัญหาและอุปสรรคการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ จากการวิจัยพบว่า ข้าราชการท้องถิ่น ในองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ มีปัญหาและอุปสรรคการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 12 ข้อ เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่ามีปัญหาและอุปสรรคค่าความถี่สูงสุด 3 อันดับ คือ 1) พนักงานส่วนตำบลมีจำนวนไม่เพียงพอ กับปริมาณงาน 2) งบประมาณไม่เพียงพอ และ 3) การจัดสรรงบประมาณไม่ครอบคลุมภารกิจที่รับผิดชอบทุกด้าน

อภิปรายผล

การวิจัย เรื่องประสิทธิผลการบริหารจัดการงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาไว้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการงานตามบทบาท หน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ได้แก่ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ แรงจูงใจ และการพัฒนาองค์กรและเครือข่าย ซึ่งจากกรอบแนวคิดสามารถตั้งเป็นสมมติฐานเพื่อการทดสอบ ไว้ดังนี้

1. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีผลกระทบเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์หลายตัวแปรระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยการวิเคราะห์ถดถอย พหุคูณเชิงเส้นตรง ด้วยการนำตัวแปรทั้งหมดเข้าไปในสมการพร้อมกัน (Enter Method) พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เมื่อพิจารณาจากค่าความสัมพันธ์ พบว่าการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีอิทธิพลในเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยเพื่อการทดสอบที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ถือเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าและยั่งยืนที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับการลงทุนประเภทอื่น ๆ ทั้งนี้ เพราะความสำเร็จขององค์กรขึ้นอยู่กับศักยภาพของบุคลากร องค์กรใดหากมีทรัพยากรบุคคลที่มีความสามารถสูง มีคุณธรรม จริยธรรม ย่อมสามารถสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน นำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่ต้องการ อย่างยั่งยืน องค์กรทุกองค์กรจึงปรารถนาและให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้เห็นทั้งคนดีและคนเก่งอยู่ตลอดเวลา

2. แรงจูงใจในการทำงานส่งผลกระทบเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหาร องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์หลายตัวแปรระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยการวิเคราะห์ถดถอย พหุคูณเชิงเส้นตรง ด้วยการนำตัวแปรทั้งหมดเข้าไปในสมการพร้อมกัน (Enter Method) พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ แรงจูงใจ เมื่อพิจารณาจาก ค่าความสัมพันธ์ พบว่าแรงจูงใจ มีอิทธิพลในเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยเพื่อการทดสอบที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า แรงจูงใจช่วยให้การกระทำ ต่าง ๆ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ซึ่งเป็นภาวะการณ์กระตุ้นให้ผู้ปฏิบัติได้ทำงานด้วยความเข้มข้น มีความกระตือรือร้นที่จะอุทิศเวลา แรงกาย แรงใจ และสติปัญญาในการปฏิบัติงาน โดยมีความสำนึกในหน้าที่ ความรับผิดชอบควบคู่ไปด้วย เป็นความเต็มใจที่จะใช้ พลังประสบความสำเร็จในเป้าหมายหรือรางวัลที่เป็นสิ่งสำคัญของการกระทำของมนุษย์ และเป็นสิ่งที่ทำให้คนไปถึงซึ่งวัตถุประสงค์ ที่จะได้รับรางวัล ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Lindgren (1976 : 31-34) กล่าวว่า เป็นความปรารถนาที่กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และเมื่อสามารถทำได้สำเร็จแล้วก็จะบังเกิดความสุขใจ เป็นแรงจูงใจที่จะกระทำต่อไปอีก

3. การพัฒนาองค์กรและเครือข่าย ส่งผลกระทบเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์หลายตัวแปรระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยการวิเคราะห์ถดถอย พหุคูณเชิงเส้นตรง ด้วยการนำตัวแปรทั้งหมดเข้าไปในสมการพร้อมกัน (Enter Method) พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การพัฒนาองค์กร และเครือข่าย เมื่อพิจารณาจากค่าความสัมพันธ์ พบว่าการพัฒนาองค์กรและเครือข่าย มีอิทธิพลในเชิงบวกต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยเพื่อการทดสอบทั้ง 3 ข้อ ที่ตั้งไว้

ผลการวิจัยที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การพัฒนาองค์กรและเครือข่าย ถือเป็นสิ่งที่จำเป็นและมีความสำคัญกับทุกองค์การ ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของภาครัฐหรือแม้แต่ภาคเอกชนก็ตาม การพัฒนาองค์การเป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีการวางแผนไว้ เพื่อให้เป็นไปตามที่องค์การต้องการ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติงาน แทรกแซงหรือเปลี่ยนแปลง การปฏิบัติงาน และประเมินผล โดยมีเทคนิคทางการบริหารที่นำมาใช้ในการปรับองค์การ ซึ่งควรมีการพิจารณาการเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสมกับองค์การนั้น ๆ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1.1 ในการมีส่วนร่วมของประชาชน ควรมีข้อกำหนดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่นอย่างจริงจัง โดยมีผลบังคับและมีบทกำหนดโทษ

1.2 ในส่วนของงบประมาณ ควรปรับปรุงการจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ให้เหมาะสมกับความต้องการของประชาชน รวมทั้งการมีเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานอย่างพอเพียง และทันสมัย

1.3 องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ จัดให้มีเครื่องมือและอุปกรณ์ในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม และจัดให้มีศูนย์รับแจ้งและประสานงานช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ผู้บริหารท้องถิ่นควรรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นให้มากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์มากขึ้น เช่น การประชุม การจัดประชาคม การจัดกิจกรรมรณรงค์ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ และประชาชน อาทิ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นทั้งจังหวัด การจัดกิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรม และการสนับสนุนกิจกรรมประเพณีท้องถิ่นต่าง ๆ

2.2 ควรมีการพัฒนาเทคนิคการบริหารทั้งเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ บนพื้นฐานการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อให้เกิดความรวดเร็วและคล่องตัวในการปฏิบัติงาน

2.3 การพัฒนางบประมาณและรายได้ นอกจากที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว ควรจะต้องมีการระดมงบประมาณเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยการขอสนับสนุนจากภาคเอกชนหรือหน่วยงานราชการอื่น

รายการอ้างอิง

- นันทวัฒน์ บรมานันท์. (2552). *การปกครองส่วนท้องถิ่น*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- ประทีน อุ่นถา. (2551). *ทัศนคติของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นด้านต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์กร*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท). อุดรดิตถ์: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- พงษ์ศักดิ์ ตั้งวานิชกพงษ์. (2546). *ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ไทยศึกษาเพื่อการพัฒนา). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุริยาสาส์.
- อนุจิตร ชินสาร. (2557). *นวัตกรรมการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อรทัย กิกผล. (2547). *Best Practices ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความเป็นเลิศด้านความโปร่งใส และการมีส่วนร่วมของประชาชน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. สถาบันพระปกเกล้า: นนทบุรี.
- Lindgren, H. C. *Educational Psychology in the Classroom*: 5 thed. New York: John Wiley & Sons, 1976.